
Ministr školství předal v Karolinu profesorské dekrety

Ministr školství předal v Karolinu profesorské dekrety

Docent Putna převzal spolu s dalšími pěti akademiky z rukou ministra školství Petra Fialy na slavnostním zasedání v pražském Karolinu profesorský dekret. Jmenování profesorů proběhlo ve Velké aule za účasti osmi rektorů dalších vysokých škol a představitelů akademického života. Z celkového počtu 66 jmenovaných profesorů předal již 11. června listiny 58 novým profesorům prezident Miloš Zeman.

Přítomné profesory přivítal ve Velké aule rektor Univerzity Karlovy [profesor Václav Hampl](#) a v úvodu svého proslovu zdůraznil: „Zejména vítám ty, jejichž přítomnost je dnes projevem postoje velmi důležitého nejen v univerzitním prostředí, totiž kolegiality a solidarity.“ Jak uvedl, Univerzita Karlova tradičně hostí slavnostní předávání profesorských dekretů spolupodepsaných prezidentem republiky a předsedou vlády. „Tohoto obřadu se v minulosti někdy zúčastňoval prezident, v jeho nepřítomnosti předával ministr školství. Tak tomu je i dnes.“ Rektor vyjádřil rovněž přesvědčení, že se všichni jmenovaní profesori zhostí své zodpovědnosti se ctí.

Situaci, kdy profesorské dekrety předává ministr školství, ve svém [projevu zmínil také ministr Petr Fiala](#). Nový je podle něj kontext, v němž se slavnost odehrává. „Prezident republiky přestal chápat svoji roli při jmenování pouze jako formální, ale rozhodl se zvažovat, kdo z navržených kandidátů splňuje všechny podmínky, které pan prezident považuje v případě profesora za důležité. Jak dobře víte, proto pan prezident nebyl připraven všechny navržené docenty jmenovat profesory.“ Ministr zároveň ve svém proslovu upozornil, kvůli vlastní pravdě nelze obětovat osud jednotlivého akademika, naopak ten je měřítkem výsledku.

Dále se ministr Fiala věnoval budoucímu řešení způsobu jmenování profesorů. Jak uvedl, dodržel stejně jako prezident dohodu, že v nejbližší době předloží samostatnou novelu vysokoškolského zákona, která by měla zbavit prezidenta povinnosti jmenovat nové profesory. „Řešení, kdy se navrhne, že profesory jmenuje ministr, je východiskem ze současné situace, i když to není optimální stav, ke kterému bychom jednou měli dospět,“ dodal Fiala.

Podle ministra by vysokoškolské profesury měly být vázány na konkrétní vysokou školu, na tzv. funkční místo, jak tomu je v zahraničí. Fiala ovšem zdůraznil, že i „v době masového až univerzálního vysokoškolského vzdělávání zůstává – měl by zůstat – profesor základním garantem kvality, klíčovým prvkem, na jehož úspěšnosti stojí celý vysokoškolský systém.“

Roli profesorů ve společnosti se věnoval i právě jmenovaný profesor David Storch, který na slavnostní akt před dvěma týdny úmyslně nepřišel: „Univerzity přestávají plnit svou společenskou roli, totiž roli center vzdělanosti národa, center svobodné rozpravy o obecných otázkách týkajících se každého člověka v měnícím se světě. Není náhodou, že někteří čerstvě jmenovaní profesori, kteří se zúčastnili minulého, řekněme „oficiálního“ promoce, zdůrazňovali nadšení pro svůj obor zároveň s explicitním nezájmem o širší kontext dění ve společnosti a o věci veřejné. Role profesora jakožto intelektuála vyjadřujícího se k veřejným věcem zjevně už pro většinu profesorů není atraktivní, takže se mimochodem oprávněně nabízí myšlenka, že udržování jmenovacího obřadu jakožto státopravně-ceremoniálního rituálu už opravdu nemá valný smysl. Proč by měl akademickou hierarchii stvrzovat a legitimovat nejvyšší velmož země? Univerzity se přece změnily, nejsou to žádné svatostánky nejvyšší moudrosti, ale zkrátka maximálně efektivní instituce produkující studenty a vědecké poznatky pro účely dané společnosti,“ uvedl v [projevu profesor David Storch](#), který za své zamyšlení nad situací v akademické obci získal potlesk celého Karolina.